

БЪЛГАРСКИ ПРИТЧИ

ИСТОРИЯТА НА СЪБИРАНИЕТО ИМ

(Продължение от стр. XXVIII на Частъ първа)

От Никопол до Плѣвен е пет часа. Азъ пазарих едно турско магаре за пет гроша, и понеже бѣх си истървал един'а калевър в' Дунава, качих се на мигарето и стигнах в' Плѣвен с' една крак бос. В' Плѣвен имах мнозина познати с' които дълго врѣме отпослѣ, в' течение на Черковни'я Въпросъ, съм бил постоянно в' сношение. От тия познати най виднитѣ бѣха Маринчо, Златан, Хицов и други. Щом приятелитѣ ми се научиха за моето пристигане, един по един дойдоха да ме видят в' частната кѣща в' която бѣх слѣзъл, и един от тѣх — Маринчо — побърза да ме калеса на свадба. Сжщеврѣменно се научава за пристиганieto ми и Владишкий намѣстник, Поп Танас. Като човѣкъ на владиката, в' борбата си с' послѣдний, не бѣх пощадил и него прѣз първото ми прѣбивание в' Плѣвен и бѣх го подиграл веднѣж с' думитѣ:

Поп Танасе,

Кое прасе,

Ум'а ти опасе...

Щом Поп Танас се научил че съм пристигнал и казал: сега ще го научи аз него, това даскалче, "кое прасе мо'я ум опасе". и, посредством копак'а пратил сеймени да ме уловят и затворят. Сеймени, наистина ме подирват в' кѣщата на която бѣх слѣзъл, и като се научили че ме нѣмало там и че съм бил отишъл на свадба. трѣгват по диритѣ ми. В' това врѣме и приятелитѣ ми не дремали, и като се научили за лошитѣ намѣрения на Поп Танаса и че сейменитѣ се опитали да ме земат от сватбата, едва прѣвариха да ни прѣдизвѣстят, когато вече сейменитѣ бѣха потропали на вратитѣ.